

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci navrhovatele „**Horoušany a Houroušánky – za lepší bydlení, o.s.**“, se sídlem Horoušany, Na Anežce 109, zastoupeného JUDr. Pavlem Kiršnerem, LL.M., advokátem se sídlem Praha 2, Rumunská 1720/12, proti odpůrci **městu Úvaly**, se sídlem Úvaly, Arnošta z Pardubic 95, zastoupeného JUDr. Přemyslem Hochmanem, advokátem se sídlem Praha 1, Na Florenci 1025/1, v řízení o kasační stížnosti navrhovatele proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 29. 6. 2023, č. j. 51 A 24/2023 - 68,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Podanou kasační stížností se navrhovatel (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Praze, jímž krajský soud zamítl jeho návrh na zrušení opatření obecné povahy č. 1/2022 – změny č. 12 územního plánu sídelního útvaru Úvaly, vydaného usnesením zastupitelstva odpůrce ze dne 3. 2. 2022, č. j. Z-5/2022.

[2] Nejvyšší správní soud obdržel ve výše nadepsané věci dne 4. 9. 2023 spolu s doplněním kasační stížnosti také návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatel k návrhu na přiznání odkladného účinku pouze uvedl, že výkon nebo jiné právní následky napadeného rozsudku by znamenaly pro stěžovatele větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a není v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[3] Odpůrce ve svém vyjádření vyslovil nesouhlas s přiznáním odkladného účinku.

[4] Nejvyšší správní soud úvodem předesílá, že institut odkladného účinku má zcela mimořádnou povahu. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není

řádným opravným prostředkem, u nějž by bylo možno odkladný účinek bez dalšího očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

[5] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. platí, že soud na návrh žalobce po vyjádření žalovaného usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem (toto ustanovení se užije přiměřeně v řízení o kasační stížnosti - viz § 107 s. ř. s.). Nejvyšší správní soud při rozhodování o návrhu na přiznání odkladného účinku tedy reflektuje na jedné straně hledisko *veřejného zájmu*, při současném porovnání *újmy stěžovatele* (nebude-li odkladný účinek přiznán), s možnou *újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám* (bude-li odkladný účinek přiznán), jako hledisko druhé. K přiznání odkladného účinku může tedy kasační soud přistoupit teprve poté, osvědčí-li stěžovatel, že jeho újma, jako důsledek nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti, by byla nepoměrně větší oproti případné újmě jiné osoby, bylo-li by takovému návrhu vyhověno, a současně teprve poté, co vyloučí kolizi odkladného účinku s důležitým veřejným zájmem.

[6] Stěžovatel (zastoupen právním profesionálem) ve svém návrhu neuvedl jakékoli konkrétní skutečnosti, jež by se vázaly k posuzovanému případu. V návrhu vůbec netvrdil (a tím pádem ani neprokázal) konkrétní, závažnou a reálnou újmu, která mu měla být výkonem (či spíše právními následky) napadeného rozsudku způsobena. V podstatě pouze parafrázoval ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s., aniž by však uvedl jakékoli konkrétní skutečnosti, na jejichž základě se domníval, že mu hrozí újma a o jakou újmu se v jeho případě jedná. Nejvyšší správní soud tak dospěl k závěru, že nebyla splněna první podmínka, a to tvrdit a prokázat vznik konkrétní a závažné *újmy*.

[7] Jelikož nebyla splněna již první podmínka pro přiznání odkladného účinku, soud se dále nezabýval tím, zda by přiznání odkladného účinku nebylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[8] Nejvyšší správní soud proto ze shora uvedených důvodů neshledal, že by výkon kasační stížností napadeného rozsudku krajského soudu mohl pro stěžovatele znamenat újmu ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s. Proto návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl.

[9] Tímto rozhodnutím se nikterak nepředjímá podoba budoucího rozhodnutí ve věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

pokračování

3 As 176/2023 - 63

V Brně dne 5. října 2023

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu